

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Ľubice Filovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: **F. H.**, bez dokladov totožnosti, evidenčné číslo: A., štátneho príslušníka Čínskej ľudovej republiky (ďalej Čína), podľa vlastného udania v zahraničí bytom naposledy L., Čína, aktuálne s miestom pobytu Pobytový tábor Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky R., na dlhodobej priepustke u P., doručovacia adresa: J., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Bratislava, Pivonková 6**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-700-17/PO-Ž-2009 zo dňa 15. decembra 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/1/2010-15 zo dňa 21. apríla 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/1/2010-15 zo dňa 21. apríla 2010, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-700-17/PO-Ž-2009 zo dňa 15. decembra 2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Dôvodil tým, že odporca v konaní zákonným a dostatočným spôsobom zistil stav veci, pretože iba samotné podanie žiadosti o azyl nemôže byť dôvodom k poskytnutiu medzinárodnej ochrany, pretože navrhovateľ nikdy neuvádzal, že dôvodom jeho žiadosti o azyl je perzekúcia z dôvodu vierovyznania, naviac ak o sebe vyhlásil, že je bez vierovyznania a pretože ekonomické dôvody, resp. existencia navrhovateľovho vzťahu so ženou, ktorá žije na Slovensku, sú inými ako je hrozba perzekúcie, vážneho bezprávia či zlúčenie rodiny s rodinou osoby, ktorej bol udelený azyl či poskytnutá doplnková ochrana, súd dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je správne a zákonné.

Krajský súd k námietke nedostatočne zisteného stavu veci uviedol, že je nedôvodná. Odporca pri vyhodnotení navrhovateľovej žiadosti o azyl vychádzal správne z obsahu (odôvodnenia) žiadosti o azyl, pretože nie je jeho povinnosťou za navrhovateľa vyhľadávať, resp. domýšľať si aj iné dôvody. Ak teda posúdil predmetnú žiadosť výlučne z pohľadu prezentovaného odôvodnenia, t.j. že navrhovateľ požiadal o azyl z ekonomických dôvodov, jeho postup bol zákonný a správny. Odporca zamietol navrhovateľovu žiadosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle. K takémuto druhu rozhodnutia nie je potrebné vyhľadať správy o krajine pôvodu navrhovateľa, pretože tento typ rozhodnutia nevyžaduje posúdenie (konfrontáciu) prezentovaného dôvodu s informáciami o krajine pôvodu navrhovateľa. Je tomu tak preto, lebo zamietnutím žiadosti podľa § 12 ods.1 písm. a/ zákona o azyle sa posudzuje výlučne to, či prednesené dôvody žiadosti o azyl sú alebo nie sú dôvodmi, ktoré je možné subsumovať pod niektoré z ustanovení §§ 8, 10, 13a, 13b zákona o azyle. Naviac sa poukazuje, že odporca vyhľadal a založil do spisu správy o Číne, pochádzajúce z rôznych zdrojov.

K námietke, že odporca nevenoval dostatočnú pozornosť politickým dôvodom, keďže tým, že navrhovateľ požiadal o azyl, sa dostal do postavenia človeka, ktorý nesúhlasí s vládou politikou, uviedol, že ani táto nie je dôvodná. 1. Navrhovateľ nikdy v priebehu

azylového konania neprezentoval ako dôvod svojej žiadosti o azyl politické dôvody. 2. Po vykonaní prvotných úkonov je povinnosťou odporcu v každom jednotlivom konaní posúdiť, či prednesené dôvody žiadosti o azyl korešpondujú alebo nekorešpondujú s predpokladmi udelenia azylu, resp. poskytnutia doplnkovej ochrany. Samotná žiadosť o azyl je iba vyjadrením obáv z hroziacej, či už existujúcej perzekúcie, teda vyjadrením existujúceho stavu. Podanie žiadosti o azyl ako prezentácie – vyjadrenia určitého stavu (opísanie dôvodov a formy prenasledovania) teda sama osebe nemôže byť dôvodom udelenia azylu.

K námietke, že navrhovateľ je veriacim človekom, a preto mu hrozí prenasledovanie, krajský súd uviedol, že táto je zjavne účelová a teda neopodstatnená. Ako to je zrejmé z obsahu vstupného pohovoru, ktorý odporca s navrhovateľom vykonal dňa 6. novembra 2009, navrhovateľ k svojmu vierovyznaniu uviedol, že je bez vyznania, pričom ani v jeho priebehu a ani nikdy predtým sa nezmienil, že by dôvodom jeho odchodu z Číny bolo jeho náboženské vierovyznanie, resp. problémy s tým súvisiace.

K námietke, že odporca po právnej stránke vec nesprávne posúdil, krajský súd uviedol, že ani táto námietka nie je dôvodná. Navrhovateľ na odôvodnenie svojej žiadosti o azyl uviedol, že o azyl žiada z ekonomických dôvodov, že na Slovensku chce ostať a pracovať tu, že tu má priateľku, s ktorou sa chce oženiť, a že jeho rodičia sa o neho vôbec nestarajú. Iné dôvody neprezentoval. Z uvedeného je zjavné, že tieto dôvody sú inými ako prenasledovanie (či obava z neho) z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, resp. ako je prenasledovanie za uplatňovanie politických práv a slobôd (§ 8 zákona o azyle), hrozba uloženia či výkonu trestu smrti, hrozba neľudského či ponižujúceho zaobchádzania, alebo ohrozenia osobnej integrity v prípade návratu z dôvodu medzinárodného či vnútroštátneho konfliktu (§ 13a, § 2 písm. f/ zákona o azyle), resp. ako je zlúčenie s rodinou azylanta či osoby, ktorej bola poskytnutá doplnková ochrana (§10, §13b zákona o azyle).

Krajský súd poukázal na povinnosť odporcu žiadosť zamietnuť, teda nejde o jeho fakultatívne rozhodnutie ako i na to, že žena, s ktorou hodlá navrhovateľ uzavrieť manželstvo, nie je osobou, ktorej bol udelený azyl, či ktorej bola poskytnutá doplnková ochrana, teda v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia §§ 10, resp. 13b zákona o azyle.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd neprihliadol na vážnosť politickej situácie v krajine pôvodu navrhovateľa. Z dôvodu, že požiadal v cudzej krajine o politický azyl a tým nepriamo nesúhlasil s politikou režimu, stal sa nepohodlnou osobou. Taktiež vyčítal krajskému súdu, že nevenoval náležitú pozornosť výroku administratívneho vyhostenia cudzinca do štátu, kde by bola ohrozená jeho bezpečnosť, čo nepochybne vo Vietname (zrejme bolo myslené v Číne) doposiaľ trvá.

V tejto súvislosti poukázal na správu o krajine pôvodu navrhovateľa (Amnesty International report on Čína 2009), ktorá hodnotí výlučne politickú situáciu v krajine jeho pôvodu a správu Human Rights Watch, ktorá hodnotí úroveň ľudských a občianskych práv vo Vietname (správne má byť zrejme v Číne).

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré zamietol žiadosť navrhovateľa ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal na to, že v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by mali vplyv na zrušenie uvedeného rozsudku, a tým aj rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. augusta 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle (účinného od 1. decembra 2008) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b.

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. (ods. 3).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ požiadal o udelenie azylu z dôvodov ekonomických, teda žiadosť odôvodnil inými dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo 13b zákona o azyle, preto jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú. V priebehu konania boli všetky skutočnosti uvedené menovaným objektívne preskúmané a komplexne posúdené.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal z informácií – na internetovej stránke www.businessinfo.cz aktualizované k 1. novembru 2009 a z odboru

dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce migračného úradu z 9. februára 2009 a 31. júla 2009).

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že na základe výpovedí navrhovateľa a všetkých dostupných informácií je teda zrejmé, že navrhovateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami, resp. dôvodmi ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, §10, §13a a §13b zákona o azyle.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 6. novembra 2009, navrhovateľ uviedol, že žiada o azyl z ekonomických dôvodov, na Slovensku chce zostať žiť a pracovať. Má tu priateľku, s ktorou je už asi rok. Chcel by sa s ňou oženiť a založiť si rodinu. Páči sa mu na Slovensku, preto tu chce zostať. Ďalším jeho dôvodom prečo žiada o azyl je, že jeho rodičia sa o neho vôbec nestarajú a otec je rád, že je z domu preč a bol by najradšej, keby zostal na Slovensku. Iné dôvody nemá a ani nič sa mu konkrétne v Číne nestalo.

Na otázku, či prišiel do styku s políciou, armádou alebo inými zložkami štátu osobne a či bol niekedy nimi prenasledovaný uviedol, že prenasledovaný nebol.

Na otázku, čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedal, že sa bojí, že by bol doma v Číne sirota, neoženil by sa, nezaložil by si rodinu a zostal by sám bez rodiny a zamestnania.

Odporca v rozhodnutí uviedol, že všetky skutočnosti uvedené navrhovateľom posúdil, a to v súlade so Spoločným stanoviskom EÚ o harmonizovanom prístupe k uplatňovaniu pojmu „utečenec“ zo dňa 4. marca 1996, pričom dospel k záveru, že navrhovateľ svoju žiadosť zakladá na iných ako rasových, národnostných, náboženských, politických dôvodoch alebo dôvodoch príslušnosti k určitej sociálnej skupine, zastávania určitých politických názorov alebo z dôvodu uplatňovania svojich politických práv a slobôd. Jeho žiadosť vyhodnotil ako žiadosť, ktorá bola motivovaná čisto ekonomickými pohnútkami, a preto ju zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom,

že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na ekonomických dôvodoch.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav vecí podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodit', že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jeho žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na ekonomických dôvodoch, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľa, ktoré prezentoval v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný ekonomický dôvod jeho žiadosti a s poukazom na skutočnosť, že tieto námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. augusta 2010

**JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková